

Súd: Krajský súd Trnava  
Spisová značka: 15CoP/1/2023  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2222202457  
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2023  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková  
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2222202457.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patrície Železníkovej a členiek senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a JUDr. Blanky Podmajerskej v právnej veci manžela: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt XXX XX C. XXX, zastúpený: JUDr. Ladislavom Chmelárom, advokátom so sídlom Levická 579, 952 01 Vráble, IČO: 42 0460467, a manželky: D. E. E. B., F. G., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt XXX XX C., bydlisko Ulica A. H. XXXX/XX, XXX XX C., zastúpená: Tomáš Havlík s.r.o., so sídlom Longobardská 16, 851 10 Bratislava, IČO: 50 566 784, o rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov k maloletým deťom B. B., nar. XX.XX.XXXX, I. B., nar. XX.XX.XXXX, na čas po rozvode, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda, so sídlom Ádorská 41, 929 01 Dunajská Streda, na odvolanie manželky proti rozhodnutiu Okresného súdu Dunajská Streda, č.k. 5P/56/2022-97, zo dňa 06.10.2022, takto

### rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa vo výroku III. m e n í tak, že otec je povinný platiť výživné na maloletého B. B., nar. XX.XX.XXXX, vo výške 250 eur mesačne a na maloletého I. B., nar. XX.XX.XXXX, vo výške 210 eur mesačne vždy do 15-ho dňa v mesiaci vopred k rukám matky počnúc právoplatnosťou výroku rozsudku súdu prvej inštancie o rozvode manželstva.

II. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

### odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 5P/56/2022-97, zo dňa 06.10.2022, rozviedol manželstvo A. B., nar. XX.XX.XXXX a D. E. E. B., F. G., nar. XX.XX.XXXX, uzavreté dňa 07.08.2015 na Matričnom úrade I., zapísané v knihe manželstiev vo zväzku 9, ročník 2015, na strane 39, pod por. č. XX (výrok I.), na čas po rozvode manželstva zveril maloleté deti B. B., nar. XX.XX.XXXX, I., nar. XX.XX.XXXX, do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia budú maloleté deti zastupovať v bežných veciach a spravovať ich majetok (výrok II.), otcovi určil povinnosť platiť výživné na maloletého B. mesačne sumou 250 eur a na maloletého I. mesačne sumou 180 eur vždy do 15-ho dňa v mesiaci vopred počnúc právoplatnosťou rozsudku (výrok III.), styk otca s maloletými deťmi upravil každý týždeň utorok od 16.00 hod. do 19.00 hod. a každú sobotu od 09.00 hod. do 19.00 hod. počnúc právoplatnosťou rozsudku po dobu jedného mesiaca a následne každý páry týždeň od soboty 09.00 hod. do nedele 19.00 hod. (výrok IV., V.), matke uložil povinnosť maloleté deti na stretnutie s otcom riadne pripraviť (výrok VI.), rodičom uložil vzájomnú informačnú povinnosť najmenej 24 hodín vopred pred určeným stykom o skutočnostiach, ktoré by mu bránili (výrok VII.), účastníkom náhradu trov konania nepriznal (výrok VIII.)

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil ust. § 18, § 23 ods. 1, 2, 3, § 24, § 25, § 62 ods. 2, 3, 4, 5, § 75 ods. 1, Zákona o rodine, § 100 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej CMP) a tým, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že vzťahy medzi manželmi sú vážne rozvrátené, manželstvo účastníkov si neplní svoje funkcie, čím mal za

preukázané splnenie zákonných predpokladov pre rozvod manželstva. Za preukázané mal, že manželia spolu nežijú od novembra 2021, od kedy ani jeden z nich neprejavil záujem o obnovenie manželského spolužitia. Manželstvo považoval za formálne, keď manželia komunikujú len v nevyhnutnej miere vo vzťahu k maloletým deťom, intímne sa nestýkajú, bez možnosti obnovenia citovej väzby. Príčinu rozvratu manželstva ustálil v rozdielnosti pováh manželov, názorov na manželské spolužitie a výchovu maloletých detí. Vo veci zverenia maloletých do osobnej starostlivosti matky, zastupovania maloletých detí a správe ich majetku obidvoma rodičmi, zohľadnil zhodné stanoviská rodičov a odporúčania kolízneho opatrovníka. Styk otca s maloletými deťmi upravil postupne, s ohľadom na ich vek a potrebu oboznámiť sa s novou domácnosťou otca. Za rozhodujúce považoval, aby rodičia obnovili komunikáciu, vzájomne sa o maloletých deťoch informovali.

3. Pri rozhodovaní o rozsahu vyživovacej posudzoval zákonné kritériá, odôvodnené potreby maloletých detí, schopnosti, možnosti a majetkové pomery rodičov, pri zohľadnení osobnej starostlivosti matky o maloleté deti. Vychádzal z rovnakých majetkových pomerov rodičov, ktorí sú podielovými spoluvlastníkmi pozemku v obci C. a bezpodielovými spoluvlastníkmi rodinného domu v C. zakúpeného v r. 2021 a obaja majú finančný záväzok z hypotekárneho úveru. Na strane matky mal za preukázané, že po materskej dovolenke pracuje ako učiteľka v J. K. škole v C., s príjmom od 05/2022 do 08/2022 513,13 eura netto, od 09/2022 s tarifným platom 1.070 eur (cca 900 eur netto). Vychádzal s matkou vyčíslených mesačných nákladov na jej osobné potreby a nákladov na bývanie v spoločnom rodinnom dome spolu 202,50 eur (elektrina 120 eur, vodné stočné 25,58 eur, odpad 15,29 eur, daň z nehnuteľnosti 3,39 eur, poistenie domu 12,80 eur, televízia, internet 25,50 eura), telefón 25,50 eura, životné poistenie 12,41 eura a sporenie pre deti po 20 eur. Na strane otca poukázal na jeho príjem ako zamestnanca D. G. K. vo výške 3.129 eur mesačne. Za preukázané mal, že otec býva u družky v L., ktorej na bývanie prispieva 150 eur mesačne, jeho osobné náklady predstavujú splátky hypotekárneho úveru na spoločný dom 600 eur, leasingovú splátku 170 eur, zákonné a havarijné poistenie motorového vozidla, telefón 35 eur, ako aj bežné náklady na stravu a ošatenie, dopravu do zamestnania. Mesačné náklady na maloleté deti, ktoré sú obe v predškolskom veku, uviedol ako náklady na materskú školu v obci (strava 50 eur, poplatok 35 eur, športový krúžok 24 eur a anglický jazyk 16 eur). Akceptoval zvýšené náklady na stravu B., ktorý má intoleranciu na laktózu. Konštatoval, že náklady na voľnočasové aktivity detí po 40 eur a pomôcky do škôlky 8 eur, matka bližšie nešpecifikovala. Ostatné bežné náklady na oblečenie, stravu a hygienu ustálil spolu vzhľadom na vek detí spolu v priemere cca 150 eur mesačne. Zohľadnil náklady na bývanie vo výške 67 eur mesačne na jedného člena rodiny pri celkových nákladoch matky na bývanie 202,50 eur. Výšku výživného na maloletého B. určil sumou 250 eur, pri zohľadnení podielu matky cca 83 eur, rodinných prídavkov 25,50 eur, a na maloletého I. 180 eur, pri zohľadnení podielu matky na výživnom 60 eur, rodinných prídavkov 25,50 eur. Do úvahy vzal aj daňový bonus, ktorý si matka môže uplatňovať najviac 70 eur na dieťa v predškolskom veku. Návrhu matky na určenie výživného nevyhovelo v celom rozsahu, kedy pri určení výšky výživného zohľadnil štátne sociálne dávky, daňový bonus a okolnosť, že otec platí splátku úveru v celkovej výške, bez účasti matky. Nezohľadnil výdavky matky na sporenie detí, keď sporenie v prospech detí je dôvodné, ak to finančné pomery rodičov dovoľujú. O trovách konania rozhodol podľa § 52 Zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej CMP).

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie vo vzťahu k výroku III. o výživnom na maloleté deti podala prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu odvolanie matka, navrhujúc ho zmeniť a výšku výživného určiť na maloletého B. v sume 300 eur mesačne a na maloletého I. v sume 250 eur mesačne od právoplatnosti rozsudku. Namietala nesprávne právne posúdenie veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP), keď súd nesprávne určil výšku výživného vzhľadom na schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca, ako aj odôvodnené potreby maloletých detí (§ 62 ods. 2 Zákona o rodine). Poukázala na čistý príjem otca 3.129 eur mesačne a preukázané náklady maloletých detí, pre ktoré je dôvodné určiť výživné v ňou navrhovanej výške, predstavujúce cca 17,5 % z čistého príjmu otca. Uviedla, že z určeného výživného nedokáže znášať všetky náklady na bývanie a súčasne aj výživu maloletých detí.

5. Otec v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť. Zdôraznil, že jeho čistý mesačný príjem nie je 3.129 eura, keď z potvrdenia o výške jeho hrubého a čistého príjmu z D. K. zo dňa 23.09.2022, vyplýva za obdobie 9/2021 až 8/2022 jeho čistý mesačný príjem 2.239,75 eura, pozostávajúci aj z nadčasov a prípadných odmien (ktoré však nie sú pravidelné ani nárokovateľné). Pokiaľ matka uvádza, že nebude môcť znášať všetky náklady na bývanie a výživu maloletých uviedol, že aj po jeho odchode zo spoločnej domácnosti uhradza hypotéku na spoločný rodinný dom, v ktorom

matka s deťmi býva a to vo výške 582,90 eur mesačne. Od novembra 2022 platí určené výživné 430 eur mesačne. Poukázal na čistý mesačný príjem matky od 9/2022 950 eur, ktorá tiež poberá rodinné prídavky na deti od 7/2022 po 30 eur mesačne, od 1/2023 po 60 eur mesačne a aj daňový bonus. Pritom je potrebné zohľadniť aj jeho osobné mesačné náklady na bývanie, cestovanie, stravu, sporenie pre deti, splátok úveru v M. N. K., E. a iné. Uviedol, že matka sa na platení hypotéky po rozvoze manželstva nepodieľa a nerešpektuje rozsudok o úprave jeho styku s maloletými deťmi a o maloletých ho neinformuje. Mal za to, že snahou matky je dosiahnuť pokrytie budúcich nákladov na hypotéku a nie zabezpečenie výživy maloletých.

6. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu matky navrhol výživné stanoviť podľa možností a schopností otca.

7. Matka vo vyjadrení k vyjadreniu otca k jej odvolaniu zo dňa 06.03.2023 zotrvala na tvrdení o výške čistého mesačného príjmu otca, z ktorého vychádzal aj súd prvej inštancie. Uviedla, že určený rozsah styku otca s maloletými deťmi dodržiava a o maloletých deťoch ho informuje. Z poskytovaného výživného pokryje poplatky na škôlku, lieky a časť oblečenia, náklady na stravu, bývanie a mimoriadne výdavky uhrádza sama.

8. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu matky zo dňa 06.04.2023 zotrval na svojej právnej a skutkovej argumentácii uvedenej vo vyjadrení zo dňa 11.01.2023. Na preukázanie svojho čistého mesačného príjmu predložil potvrdenia o mzde zo dňa 30.03.2023, z ktorého vyplýva jeho priemerný čistý mesačný príjem za obdobie od 04/2020 do 12/2020 vo výške 2.203,54 eura, od 01/2021 do 12/2021 vo výške 2.206,11 eura, od 01/2022 do 12/2022 vo výške 2.080,47 eura, od 01/2023 do 02/2023 vo výške 2.082,81 eura (v ktorom sú zahrnuté aj prípadné nadčasy a odmeny).

9. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi podľa § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa 378 ods. 1, § 385 ods. 1, § 219 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 219 ods. 3 CSP, dospievajúc k záveru, že odvolanie matky je čiastočne dôvodné.

10. Konštatuje, že v prejednávanej veci súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 5P/56/2022-97, zo dňa 06.10.2022, rozviedol manželstvo rodičov maloletých detí, ktoré na čas po rozvoze manželstva (§ 100 CMP) zveril do osobnej starostlivosti matky, ich zastupovanie a správu ich majetku ponechal v dispozícii oboch rodičov, otcovi uložil povinnosť platiť výživné na maloletého B. vo výške 250 eur mesačne a na maloletého I. 180 eur mesačne od právoplatnosti rozsudku a upravil styk otca s maloletými deťmi. Vo veci rozhodol podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine, Civilného mimosporového poriadku a Civilného sporového poriadku.

11. V danom prípade podala odvolanie matka iba vo vzťahu k výroku III. o výživnom na maloleté deti na čas po rozvoze manželstva, preto odvolací súd bude účastníkov konania označovať ako otec a matka. Výrok rozsudku, ktorým súd manželstvo účastníkov konania rozviedol nadobudol právoplatnosť dňa 29.11.2022.

12. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

13. Odvolací súd konštatuje, že v postupe súdu prvej inštancie nezistil žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok, na ktoré je z úradnej povinnosti povinný prihliadať (§ 2 ods. 1 CMP, § 380 ods. 2 CSP).

14. Odvolací súd v posudzovanej veci konštatuje súdom prvej inštancie dostatočne zistený skutočný stav, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na preukázanie rozhodujúcich skutočností z hľadiska posúdenia otázky určenia výživného na maloleté deti. Výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom iba vo vzťahu k maloletému B. B., v prípade maloletého I. B. je dôvodné výšku určeného výživného čiastočne upraviť (zmeniť) tak, aby zodpovedala kritériám rozhodným pre určovanie výživného na maloleté deti (§ 62 ods. 1 až 5 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine). Odvolací súd upravil výrok o výživnom aj po formálnej stránke, keď povinnosť platiť výživné na maloleté deti podľa rozsudku v konaní o rozvod manželstva (§ 100 CMP), vzniká až po rozvoze manželstva, t.j. od nadobudnutím právoplatnosti výroku o rozvoze manželstva.

15. Vo vzťahu k predmetnej veci odvolací súd vo všeobecnosti považuje za potrebné uviesť, že platná právna úprava vyživovacej povinnosti rodičov k deťom (§ 62 ods. 1 Zákona o rodine) je založená na rovnakom postavení muža (otca) a ženy (matky). Obaja rodičia tak majú povinnosť prispievať na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov (§ 62 ods. 2 veta prvá Zákona o rodine). Schopnosti predstavujú subjektívne kritérium určovania rozsahu vyživovacej povinnosti a rozumie sa nimi vlastnosti dané telesnými a duševnými schopnosťami konkrétnej osoby rodiča, zdravotným stavom, vlohami, nadaním, nadobudnutými vedomosťami a získanými skúsenosťami. Z hľadiska vyživovacej povinnosti je podstatné, ako sa prejavia v reálnych schopnostiach dosahovania príjmu. Subjektívne schopnosti sa však môžu realizovať len v rámci objektívne daných možností, ktoré determinuje reálna situácia na trhu práce, miera nezamestnanosti v regióne, v príslušnom odbore, vekovej kategórii, dosahované zárobky v danom povolaní. Majetkové pomery rodiča umožňujú komplexne posúdiť celkovú situáciu, životnú úroveň rodiča pre potreby výživného, keďže príjmové pomery samy o sebe neposkytujú úplný obraz o situácii povinného rodiča. Obligatórnym zákonným hľadiskom je tiež osobný výkon starostlivosti o dieťa (§ 62 ods. 4 Zákona o rodine). Uvedené konanie sa chápe ako určitá hodnota, ktorá sa pri určovaní výživného nemôže nebrať do úvahy. Hoci zákon používa termín „prihliada sa“, osobnú starostlivosť nepochybne kladie na roveň finančnému zabezpečeniu výživy. Miera, v akej treba prihliadať na osobnú starostlivosť o dieťa v rámci plnenia vyživovacej povinnosti, sa mení podľa veku dieťaťa, resp. jeho zdravotného stavu. Najvýznamnejší podiel bude predstavovať pri deťoch najnižšieho veku, kde je osobná starostlivosť najnáročnejšia.

16. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov (§ 62 ods. 5 veta prvá Zákona o rodine). Toto pravidlo však nemožno vykladať absolútne, teda tak, že výživné by malo mať prednosť pred akýmkoľvek výdavkami rodiča, čo je vyjadrené v druhej vete ust. § 62 ods. 5 veta druhá Zákona o rodine, v zmysle ktorého pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Takýmito výdavkami môžu byť záväzky z prevzatých úverov a pôžičiek, ktoré neboli použité rodičom k uspokojovaniu jeho primeraných životných potrieb, ktoré by súčasne zodpovedali aj životnej úrovni dieťaťa. Preto napr. výdavky rodiča spojené so zabezpečením primeranej úrovne jeho bývania (splátky hypotekárneho úveru) nie sú výdavkami, ktoré by nebolo potrebné vziať do úvahy pri posudzovaní schopností, možností a majetkových pomerov rodiča.

17. Na strane druhej rozsah vyživovacej povinnosti rodiča je limitovaný odôvodnenými potrebami dieťaťa (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine), pričom dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods. 2 veta druhá Zákona o rodine). Odôvodnené potreby dieťaťa sú rôzne podľa okolností konkrétneho prípadu, sú závislé predovšetkým od veku a zdravotného stavu dieťaťa, jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a obsahu jeho prípravy na budúce povolanie a celkové uplatnenie v spoločenskom živote, výšky eventuálnych vlastných príjmov a pod. Avšak odôvodnené potreby dieťaťa neurčujú len tieto okolnosti, sú bezprostredne ovplyvňované i schopnosťou a možnosťou rodičov. Ak sú reálne možnosti a schopnosti rodičov veľmi obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých nevyhnutných potrieb, nutných pre život kultúrneho človeka. Ak sú reálne možnosti a schopnosti rodičov veľmi široké, sú odôvodnenými tiež ďalšie potreby dieťaťa, ktoré nie sú nevyhnutné, ale - práve so zreteľom, napr. k veku a zdravotnému stavu dieťaťa, jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a obsahu jeho prípravy na budúce povolanie a celkové uplatnenie v spoločenskom živote - prospešné všestrannému vývoju dieťaťa vo vyspelejšej spoločnosti.

18. Pokiaľ ide o náklady maloletých detí je dôvodné uzavrieť, že tieto sú s poukazom na ich vek a návštevu predškolského zariadenia v zásade zhodné. U maloletého B. sú navýšené v položke nákladov na stravu z dôvodu intolerancie na laktózu a čiastočne nákladov spojených s predškolskou prípravou. Odvolací súd však (na rozdiel od súdu prvej inštancie) presnejšie ustálil priemerné mesačné náklady na odôvodnené potreby maloletých detí, ako jedno zo zákonných kritérií určovania výživného. Tak ako vyplýva zo súdom prvej inštancie vykonaného dokazovania a matkou tvrdených ale aj preukázaných nákladov, tieto predstavujú priemerne v prípade maloletého B. (5 rokov) 385 eur mesačne, ako náklady na stravu 100 eur, bývanie 50 eur (pomerná časť nákladov na bývanie za elektrinu 120 eur, vodné stočné 25,58 eur, odpad 15,29 eur), drogeriu 15 eur, ošatenie, obuv, 60 eur, zdravotný stav 15 eur, materskú školu 110 eur (strava 35 eur, poplatok 50 eur, platené aktivity a pomôcky), voľnočasové aktivity 20 eur, dopravu 15 eur. U maloletého I. (3 roky) vo výške 340 eur mesačne, ako náklady na stravu 80 eur, bývanie 50 eur, drogeriu 15 eur, ošatenie, obuv, 60 eur, zdravotný stav 10 eur, materskú školu 90 eur (strava, poplatok, pomôcky), voľnočasové aktivity 20 eur, dopravu 15 eur. Matka mimoriadne náklady maloletých (na krúžky, zdravotný stav a pod., a ich financovanie) v konaní nepreukázala, preto

ich nebolo možné hodnotiť a prípadne zahrnúť do celkových odôvodnených nákladov detí. Čiastočne bolo dôvodné zohľadniť pomôcky a vyššie náklady na materskú školu iba v prípade maloletého B., ktorý absolvuje v šk. roku 2022/2023 predškolskú prípravu. Rovnako čiastočne, aj matkou uvádzané náklady spojené so zabezpečením zdravotného stavu detí, ktoré odvolací súd vyhodnotil vo výške, s ohľadom na zabezpečenie liečby (liekov) bežných detských ochorení vo veku maloletých detí. Matka lekárskym potvrdením zdravotný stav detí, ktorý by si vyžadoval zvýšené náklady nepreukázala, a preto bolo dôvodné vychádzať iba z vyšších nákladov B. na stravu, v dôsledku intolerancie na laktózu (ktorú okolnosť otec nerozporoval). Matkou uvádzané náklady na dopravu detí odvolací súd považoval za primerané čiastočne, keďže z obsahu spisu je zrejmé, že dochádzka do predškolského zariadenia si nevyžaduje denné cestovanie a matka iné dôvody týchto nákladov (ani spôsob dopravy) neuviedla. Náklady maloletých detí na bývanie je potrebné zahrnúť do ich celkových výdavkov, ale ako pomernú časť nákladov spojených s užívaním nehnuteľnosti v osobnom vlastníctve rodičov. Náklady rodičov viažuce sa na vlastníctvo nehnuteľnosti (rodinného domu, v ktorom deti s matkou bývajú), ako sú náklady na hypotéku, poistenie domu, daň z nehnuteľnosti, nemožno zarátať do nákladov maloletých detí, ale je potrebné ich zohľadniť pri posúdení nevyhnutných a dôvodných nákladov rodičov, ktoré sú spojené so zabezpečením bývania. Napokon odvolací súd matkou uvádzané výdavky na voľnočasové aktivity detí (vo výške 40 eur bez ich bližšej špecifikácie), uznal čiastočne a vzhľadom na záujem otca podieľať sa na výchove a starostlivosti o deti a rozsah upraveného styku, posúdil tak, že ich znáša každý z rodičov, teda aj otec počas výkonu svojej osobnej starostlivosti. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd prihliadol iba čiastočne na námietku matky (bez bližšieho zdôvodnenia a argumentácie v jej odvolaní) o nedostatočnom zohľadnení priemerných nákladov maloletých detí pri stanovení výšky výživného súdom prvej inštancie, a to iba v prípade maloletého I..

19. Odvolací súd dopĺňa, že pri rozhodovaní o výške výživného je potrebné vychádzať zo skutočne preukázaných nákladov na potreby maloletého dieťa, ich dôvodnosti, veku dieťaťa, zohľadniac rast cien tovarov a služieb. Z hľadiska skutkových podkladov pre rozhodnutie je súd v konaní o výžive maloletého podľa ust. § 111 ods. 1 písm. c) CMP povinný zisťovať skutočný stav veci (§ 35 CMP) a vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci (§ 37 CMP). Pokiaľ však rodič poskytuje súdu svoje tvrdenia o nákladoch na maloleté dieťa, ktoré presahujú ich bežný rámec, je povinný tieto nielen vyčísliť ale aj preukázať. Odvolací súd pri preskúmaní rozhodnutia v tejto časti vychádzal pri hodnotení výšky, dôvodnosti a primeranosti matkou prezentovaných mimoriadnych nákladov detí (krúžky, zdravotný stav, zvýšené náklady na dopravu a pod.), nielen z ich vyčíslenia, ale aj ich skutočného preukázania.

20. Odvolací súd sa nestotožnil s odvolacou argumentáciou matky o výške dosahovaného priemerného čistého príjmu otca (čím odôvodňuje výšku ňou navrhovaného výživného). Pokiaľ súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku pri určení výšky výživného (nesprávne) vychádzal z priemerného hrubého mesačného príjmu otca (3.129 eur mesačne), uvedené pochybenie nemalo vplyv na správnosť jeho rozhodnutia v prípade určenia výživného na maloletého B. B.. Z vykonaného dokazovania potvrdením o mzde otca, ako príslušníka M. O. D. K., preukázateľne vyplýva jeho priemerný čistý mesačný príjem v roku 2021 - 2.206,11 eur, v roku 2022 - 2.080,47 eur, z ktorého je potrebné odvodzovať výšku výživného. Je zrejmé, že majetkové pomery rodičov (hnuteľný a nehnuteľný majetok ako aj finančné záväzky) budú vecou vzájomného vypořádania. V čase rozhodnutia súdu prvej inštancie náklady rodičov na ich osobné potreby (bývanie, strava, oblečenie, drogéria, ošatenie, mobil/internet) možno považovať v zásade za rovnaké, avšak otec na rozdiel od matky znáša v plnej výške náklady na spoločný finančný záväzok rodičov plynúci z hypotekárneho úveru v mesačnej splátke 582,90 eur. Túto okolnosť správne v čase svojho rozhodnutia súd prvej inštancie zohľadnil pri určení výšky výživného. Bolo dôvodné na strane otca (na rozdiel od matky) zohľadniť aj jeho zvýšené náklady na dopravu na pracovisko. Za preukázané v tomto prípade možno považovať zhodné majetkové pomery rodičov, pričom z porovnania ich čistého mesačného príjmu vyplýva rozdielnosť v prospech otca (jeho príjem je takmer dvojnásobne vyšší) a súčasne, že príjem rodičov zodpovedá ich možnostiam a schopnostiam a doposiaľ vykonávanej praxi. Pokiaľ ide o možnosť zohľadnenia uplatnenia daňového bonusu rodičov v súvislosti so starostlivosťou o maloleté deti, tento si po rozvoze môže uplatňovať matka ako oprávnený rodič, ktorý bude tvoriť časť jej príjmu (vyplácaného mesačne alebo ročne) a ktorý bude slúžiť na pokrytie potrieb detí. Preto je dôvodné pri určení výšky výživného na maloleté deti na čas po rozvoze zohľadniť aj finančné prostriedky, ktoré budú matke plynúť z uplatnenia daňového bonusu a o ktorý následne klesne priemerný čistý mesačný príjem otca (ktorý si daňový bonus na maloleté deti uplatňoval u zamestnávateľa počas trvania manželstva).

21. Odvolací súd potvrdzuje správnosť záverov súdu prvej inštancie, ktorý pri posudzovaní výšky výživného na maloleté deti a miery finančného podielu rodičov na odôvodnených nákladoch detí, zohľadňoval osobnú starostlivosť matky (čomu zodpovedá aj jej nižší finančný podiel na nákladoch detí), pri zohľadnení poberania prídavkov na deti matkou. V danom prípade bolo dôvodné prihliadať aj na záujem otca podieľať sa pravidelnými stretnutiami na výchove a starostlivosti o maloleté deti, kedy je potrebné aj jemu ponechať dostatočný finančný priestor na zabezpečenie trávenia spoločného času, voľnočasových aktivít, darov, ale aj financovania mimoriadnych nákladov maloletých, ktoré sa prirodzene vyskytujú a sú súčasťou zabezpečovania starostlivosti o maloleté deti zo strany obidvoch rodičov.

22. Pokiaľ ide o odvolaní matky napadnutý výrok rozsudku súdu prvej inštancie o výživnom na maloletého B. B., s poukazom na odvolacie dôvody matky a výsledky vykonaného dokazovania, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti vyhodnotil ako vecne a právne správne. Aj podľa názoru odvolacieho súdu určená výška výživného na maloletého B. zodpovedá v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie tak odôvodneným potrebám maloletého, jeho veku, ale aj zisteným zárobkovým a majetkovým pomerom rodičov, ich životnej úrovne, pri zohľadnení ich osobných nevyhnutných nákladov. S poukazom na vlastné vyššie hodnotiace závery, rozdielnosť v príjmových pomeroch rodičov v prospech otca (poukazujúc na priemerný čistý mesačný príjem otca 2.080,42 eura), výšku odôvodnených nákladov matky na maloletého I. B., pri zohľadnení osobnej starostlivosti matky a štátnych finančných dávok viažucich sa k starostlivosti o maloleté deti, odvolací súd výšku výživného zmenil na sumu 210 eur mesačne (tak, aby zákonné kritériá určovania výživného zodpovedali výške výživného aj u maloletého I.). Matkou navrhovanú výšku výživného na maloleté deti odvolací súd považoval za neprimeranú veku a nákladom na odôvodnené potreby detí, ako aj výške príjmu otca, pri zohľadnení rovnakých majetkových pomerov rodičov a otcom hradeného spoločného záväzku rodičov plynúceho z hypotekárneho úveru. Pri určení výšky výživného je potrebné rešpektovať aj fakt, že maloleté deti sú vo veku, kedy sa ich náklady plynutím času (vekom, návštevou školskej dochádzky a pod.) môžu zvyšovať, preto je potrebné ich náklady ako aj výšku výživného ustáliť v primeranej miere, zodpovedajúcej reálnym možnostiam a schopnostiam rodičov.

23. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku III. vo výške výživného na maloletého I. B. a určenia počiatku vzniku povinnosti otca platiť výživné na obe maloleté deti po rozvoze manželstva zmenil podľa § 388 CSP.

24. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1,2 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

25. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).